[illegible] resti. ubi dicit q si canonic⁹ violēter expellit̄ ꝺ capitulo [illegible] uel ueniēs nō admittit̄ ꝑuat̄ possessiōe eligēdi. qꝺ etiā vr̄ ꝓbari i. c. cū ecclesia sutrina de cā pos. ꝛ vide ad idē qꝺ ip̄e no. i. c. suborta de re iudi. ubi dic̄ q subditi nō obediendo ep̄o sꝫ alteri vident̄ ꝑuare eū q̄si possessione iurisditiōis. ꝛ ꝓ hoc facit illud. c. ꝛ ꝺ of. archi. c. si. ꝛ c. dilect⁹ de capel. mo. ꝛ qꝺ ibi no. vn̄ q̄tū ad hūc articulū sic distinguerē q aut exercitiū alicui⁹ iuris incorꝑalis spectat ad plures simul ꝛ tūc si aliquo excluso q̄tūcūqꝫ renitēte alij actū exercēt exclusus ꝑdit illi⁹ iuris possessionē. tex. vr̄ in. c. cū eccl'ia sutrina. p̄al. facit qꝺ no. i. c. q̄relā ꝺ elec. ꝛ ꝑ Jnn. i. c. ij. de in ite. resti. si uero possessio spectat ad vnū tm̄ ꝛ tūc si cōpetit respectu certe dignitatis seu certi loci eoipso q expellit̄ a loco ꝑdit possessionē. ad hoc qꝺ no. Jnn. i. d. c. ij. ꝛ doc. i. c. ꝑ uenerabilē q si. sint legi. ubi dicit q si vn⁹ ē exclusus a sua dignitate ꝛ ali⁹ intrusus ille exercebit iura dignitatis q ē i possessione ꝛ nō ille q fuit iniuste spoliat⁹ ut etiā no. Jnn. i. c. in lr̄is. s̄. e. fallit i casu cle. vnice. ꝺ fo. cōpe. ꝛ vide ibi gl. i uer. idulgēdū. ꝓ h̄ puto q si ep̄s velit ire ad exercēdā iurisditionē i certo castro uel certa parochia et nō admittit̄ ꝑ populū q h̄ ipso spoliet̄ q̄tūcūqꝫ nō admittētes excōicet exquo de ipsi⁹ excōicatiōe ñ curāt. ꝓ hoc ē bo. tex. i. c. si. de iudi. ꝛ c. suborta ꝺ re iudi. cū ibi no. ꝑ Jnn. i ꝑn. aut nō expellit̄ a dignitate seu loco uel cōpetit iurisditio i ꝑsonas non respectu certi loci. ꝛ tūc si popul⁹ obedire nō vult nec ipse tēporaliter seu sp̄ualiter eos uellet coercere ꝑdit possionēꝫ. ꝛ ad hoc p̄al. c. suborta. si v̄o alteri obedit et iste q habꝫ iurisditionē patit̄ ꝑdit possessionē. ut hic no. Jnn. si uero nō patit̄ sꝫ ꝓcedit ad puniēdos subditos ꝛ ei⁹ timore desistūt tūc fateor q possessionēꝫ nō ꝑdit. ar. i. l. i. ꝛ. ij. C. de serui. ꝛ h̄ casu pōt ꝓceder̄ dictū Jnn. hic. Si uero subditi nolūt illi oīno obedire ꝛ vilipēdūt s̄nias ꝓprij ep̄i tūc puto q q̄tūcūqꝫ iste resistat q ꝑdat possessionē lꝫ aliud sentiat Jnn. hic ꝛ ꝓ hoc facit p̄al. c. cū ecclesia sutrina. ꝛ. c. si. ꝺ iudi. possessio. n. pl⁹ depēdet a facto q̄ ab aīo. sicut. n. possessio ciuilis q̄ animo retinet̄ ꝑditur eoipso q ñ admittit̄ ita ꝛ ista possessio iuriū incorꝑaliū respectu certi subiecti eo. n. ipso ꝑdit̄ q nō pōt i obiectū illā exercere. al's. n. raro uel nunquā talis possessio ꝑderet̄ ꝑ violētiā. qꝺ ē ꝯtra. d. c. cū ecclesia sutrina. ꝛ. c. suborta. ꝛ multa similia. ꝛ facit tex. hic ubi pōderat̄ q iste ep̄s nō ꝓbauit possessionē. Jtē facit. d. c. oliꝫ. el. i. ubi pōderat̄ q possessio fuit illis tradita sub cōditōe ita q statim cū sciuit viꝫ vi duxit repellēdū. nō sufficiebat ergo simplex ꝯdictio nisi violētiā vi repulisset. Nec ob. iura q̄ reqrūt patiētiā in istis incorꝑalib⁹. qꝛ dico ex eo reqri qꝛ possessio retinet̄ solo anio nec pōt cadere spoliatio nisi det̄ scientia. ꝛ idē est in possessione ciuili i re corꝑali. q̄ q eni ignorās ꝑdat naturalē nō tñ ꝑdit ciuilē. ut i. l. claꝫ possidere. §. qui ad nūdinas. ff. ꝺ acq. pos. sꝫ exquo dat̄ sciētia ꝛ act⁹ violētus sine resistētia ꝑdit̄ possessio. ut satis ꝓbat̄ ꝑ. s̄. dicta ꝛ hoc no. Si v̄o alien⁹ ep̄s excōicat parochianos alteri⁹ ep̄i sꝫ parochiani nō s̄uāt s̄niam suā nec ꝓpri⁹ ep̄s patit̄ et tūc certū s̄ꝫ Jnn. q nullā possessionē alien⁹ acqrit cū tm̄ possederit labia sua. idēꝫ si parochiani seruauerūt ꝑ aliqꝺ t p̄s. qꝺ intellige ut s̄. dixi cū glo. Jtē scias s̄m Jnn. q etiā eo cāu quo acqrit possessionē i excōicatos ꝑ se tñ nullā possessionem acqrit in euitantes istos excōicatos qꝛ non ser

possessio ita ꝛ ꝑ excōicatiōem. facit de p̄scrip. auditis. ꝛ. c. cū olim. Si vero excōicator p̄dictā ptātem ordinariā non hꝫ tūc aliud est dicendū in s̄nia excōicatiōis q̄ in alijs sentētijs: qꝛ nō posset talis excōicator acqrere ptātem excōicandi cū non sit habilis ad huiusmōi ius possidendū: qꝛ hoc ius excōicandi nō pōt haberi uel possideri nisi ab his tm̄ qui hoc habent a deo uel eius vicario uel a iure ꝛ de talib⁹ tm̄ ꝛ non alijs dicit illud itelligēdū. Math. xvi. Quodcūqꝫ ligaueris ꝛc̄. et illꝺ e. c. penul. Accipite sp̄ūm sanctū quoꝝ r̄miseritis pctā remittūtur eis ꝛc̄. nō possūt ergo simplices clerici alios excōicando possessionē isti⁹ iuris acqrere: qꝛ nec possunt hec possider̄ sicut nec laic⁹ possidere pōt ius ꝯfessiones audiendi et aīas absoluēdi qꝺ ñ ꝯpetit nisi ꝓprio sacerdoti. j̄. de pe. et remi. oīs. ul'clericos iudicādi. de iudi. c. ij. postea Jnn. dic̄ melius dicēdū q qlibet cleric⁹ p̄t p̄scribere et possider̄ ius excōicandi ꝛ alia iura sp̄ūalia quāuis al's iurisditōi ordinarie nō p̄sit dūmodo sit ꝑsona i q̄ istud ius cadere pōt. ut. j̄. de his q̄ si. a ma. pte ca. q̄siuit. sicut. n. ipse hꝫ a iure ptāteꝫ excōicādi. xxiiij. q. iiij. corripiant̄. ꝛ. xvi. q. ij. visis. ita possunt alijs expresse hāc ptātē tradere. ut no. in. c. cū ab ecclesiaꝝ de of. ord. sic ꝑ ep̄orū patiētiā ꝛ tacitū cōsensuꝫ clerici i qb⁹ h̄ ius cadere p̄t possessionē isti⁹ iuris acqrere possunt ꝛ p̄scriber̄ dūmō bonā fidē habeāt. ar. i. d. c. q̄siuit. ꝛ. c. auditis. ꝛ. c. cū olim. ꝛ. c. veniens. ꝺ p̄scrip. Hostiē. remittit ad no. i. c. irrefragabili. §. excessus ꝺ of. ord. ꝛ de fo. ꝯpe. c. cū ꝯtigat. ubi de hoc varie opi. recitātur. mihi placꝫ opi. quā pōit Jo. an. i. c. auaricie. p̄al. quā dicit tenuisse quēdā fratrē vbertū disputādo ut noīe ꝓp̄o nō sit istud ius seu hec possessio acq̄sibilis. hec. n. ptās cōpetit rōe dignitatis ut i auctoritatib⁹ supi⁹ allegatis. sꝫ noīe dignitatis seu officij qꝺ hꝫ bñ pōt acqrer̄ possessionē ꝛ p̄scriber̄ dūmō nō careat bona fide uel titulo. ꝛ iō si archidiaconus noīe sui archidiaconat⁹ excōicaret aliquos i quos ꝺ iure nō hēbat ptātē ꝛ hoc fecit bōa fide ꝛ titulo colorato ꝛ illi sciēte ep̄o et nō ꝯtradicēte seruauerūt s̄niam aīo obediēdi acq̄siuit archidiacon⁹ possessionē excōicādi i illos ꝛ iurisditiōeꝫ exercēdi ꝛ tenebit hmōi s̄nia rōne possessiōis. lꝫ postea appareat ius supioritatis nō habuisse i illos: qꝛ adhuc nō p̄scripsit. secus āt i priori casu qñ noīe ꝓprio fecit uel erat i possessiōe mala fiꝺ lꝫ noīe dignitatis uel officij. Ex his soluit̄ illa. q. quā pōit hic Jnn. videlꝫ si existēs i possessiōe iuris tñ supioritate carēs aliquos excōicauit. ep̄s v̄o ꝓprius q iuris ꝓprietateꝫ hēbat ēt excōicauit cui⁹ s̄niam ꝯfirmabit supior: Quidā dicūt q poti⁹ dꝫ attēdere veritatē q̄ possessionē. alij ꝯtra. Jnn. v̄o se remittit ad no. in. c. in lr̄is de resti. spo. sed tu collige ueram solutionem ex supradictis.

Epe. Spoliat⁹ restitutionē petijt ab illo q scīēter rē a spoliatore recepit. h. d. s̄ꝫ Jo. an. uel ad idē sūma sic. Recipiēs sciēter rē inuasaꝫ a spoliatore tenet̄ eā spoliato restituere lꝫ nō ꝓbet dñium. p̄mo pōit factū corrigēdū. secūdo corrigit ibi vn̄. ¶ Casus lr̄alis. Jn iure ciuili cauet̄: q bñficiū restitutōis ꝯtra spoliatorē tm̄ dat̄ vn̄ ꝯtigit aliquādo q spoliator trāsfert i aliuꝫ rē illā q̄ aliū spoliauit: ꝛ sic spoliat⁹ nō pōt petere restitutionē cōtra possessorē qui nō spoliauit. vn̄ optet ipsuꝫ itētare cōtra possessorē iudiciū ꝓprietatis. sꝫ ꝓpter difficultatē ꝓbationū amisso commodo possessionis spoliatus amittit proprietatē: Propter qꝺ statuit ꝯciliū ut nō obstāte iuris ciuilis rigore si aliqs ꝺ cetero sciēter rē talē r̄cipit cū spoliatori succedat i viciū ꝯtra hmōi possessorē succurat̄ spoliato ꝑ bñficiū restitutiōis: qꝛ nō multū iterest quo ad ꝑiculū aīe iniuste ꝺtinere aut iuadere alienū. Ber. ¶ Nota p̄mo q effectus dñij est ipsa possessio ꝛ eius cōmodū. vn̄ amittēs possessionē videt̄ i effectu amisisse dñium. ꝛ hec est mens huius lr̄e ibi. amittit effectū ꝛc̄. quasi dicat q cū nō succurreret̄ spoliato ꝯtra succes

s

~~99-2-1-2~~